

چکیده

مقدمه :

امروزه ارائه خدمات بهداشتی در جهان برای ملتها به عنوان یک حق طبیعی از نظر اجتماعی و برای دولتها به عنوان یک مسئله استراتژیک اقتصادی مطرح میباشد. در این میان بیمارستانها به عنوان پر هزینه ترین واحد عملیاتی نظام بهداشت و درمان از اهمیت ویژه ای برخوردار است. لذا با توجه به مقوله خطیر مدیریت و رهبری پرسنل در این نهاد عظیم و مهم توجه به جنبه های مختلف شخصیت مدیر و سبک ترجیحی و اعمال شده رهبری توسط مدیران بیمارستانها به ویژه به دلیل اثراتی که بر میزان رضایتمندی پرسنل از یکسو و بدلیل تاثیر بر بازده این نهاد (سلامتی) از سوی دیگر دارد، امری ضروری و قابل تأمل می باشد.

هدف از انجام پژوهش حاضر تعیین سبکهای رهبری و ارتباط آن با تیپ شخصیتی مدیران بیمارستانهای آموزشی دانشگاههای علوم پزشکی ایران، تهران و شهید بهشتی بود.

روش پژوهش :

این مطالعه از نوع همبستگی بود و به صورت مقطعی انجام گردید. جامعه آماری مورد بررسی را مدیران بیمارستانهای وابسته به دانشگاههای علوم پزشکی ایران، تهران و شهید بهشتی تشکیل میداد.

جهت جمع آوری اطلاعات مورد نیاز، از پرسشنامه استاندارد استفاده شد. پرسشنامه تعیین سبک رهبری رنسیس لیکرت(۱۹۶۷) و پرسشنامه تعیین تیپ شخصیتی ۵ عامل بزرگ روی کاستا و مک کرای(۱۹۸۷). برای آزمون فرضیه پژوهش از آمار استنباطی (کای اسکور و رو اسپیرمن) استفاده شد.

تجزیه و تحلیل یافته ها توسط برنامه کامپیوتری SPSS انجام گردید.

یافته ها :

یافته های حاصل از پژوهش نشان داد که بیشتر مدیران شرکت کننده در پژوهش دارای مدرک لیسانس و میانگین سنی ۴۲/۴ سال بودند. سبک رهبری غالب در مدیران شرکت کننده مشاوره ای^۱ (۳۶/۴ درصد) بود

^۱ - consultative

و همچنین تیپ غالب شخصیتی وظیفه و هدفگرایی^۲ (۴/۳۶درصد) بود. ارتباط معنی دار آماری بین تیپ شخصیتی و سبک رهبری دیده نشد. ($p=0/07$)

بحث و نتیجه گیری :

یافته های پژوهش حاکی از آن بود که بین تیپ شخصیتی و سبک رهبری مدیران ارتباط وجود ندارد ولیکن مدیرانی که عمل انتصابات درون سازمانی را خصوصا در سازمانها و موسسات بهداشتی و درمانی، که ویژگیهای خاصی را دارند، انجام میدهند باید از آن به عنوان یک متغیر تاثیر گذار آگاه باشند.

کلید واژه ها :

سبک رهبری، تیپ شخصیتی، مدل پنج عاملی